

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 1213219194
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1213219194.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: K. N., nar. XX.X.XXXX, bytom hlásený pobyt bezdomovca, J. - O., zastúpená JUDr. Janou Viktóriou Žvachovou, advokátkou, so sídlom Včelárska 21, Bratislava, proti žalovanému: PETRACO, s.r.o., so sídlom Legionárska 19, Bratislava, IČO: 35 737 204, zastúpený Advokátskou kanceláriou Andrej Vlk, s.r.o., so sídlom Gallayova 21, Bratislava, IČO: 47 255 714, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 20C/158/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2021 sp. zn. 4Co/53/2019, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2021 sp. zn. 4Co/53/2019 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 09. októbra 2018 č. k. 20C/158/2013-293, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, bytu č. XX na Š. ul. XX v J., v bytovom dome súpisné číslo č. XXX, stavba postavená na parcele XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; na parcele č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria, parcela registra KN C; právny vzťah k parcelám XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, na ktorých leží stavba, je evidovaný na LV č. XXXX, k. ú. O., okres J. W.; a k nemu prináležiaci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach zariadenia domu vo výške 448/100000, v k. ú. O., obec J., m. č. O., okres J. W., zapísaných na LV č. XXXX, Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava.

1.1. Právne vec posúdil podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, § 588 OZ, § 657 OZ.

1.2. Skonštatoval, že žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k bytu v dôsledku skutočnosti,

že Zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 20.12.2009 uzavretú medzi žalobkyňou ako predávajúcou a C. X. ako kupujúcim považovala za absolútne neplatný právny úkon. Tvrdila, že k predaju bytu nikdy nedošlo, preto označila v zmysle zásady „nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má“ za neplatné aj všetky ďalšie prevody nehnuteľnosti. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil platnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 20.12.2009 a tým aj všetkých po nej nasledujúcich zmlúv o prevode vlastníctva. Žalobkyňa počas celého konania pred súdom prvej inštancie poukazovala na údajnú pôžičku, ktorá jej mala byť poskytnutá najprv C. X. a potom I. B.. Výhodnotil, že uzavretie zmluvy o pôžičke nijako nepreukázala. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že dokument žltý papier o rozmere A3, na ktorom bola spísaná „Dohoda“ o pôžičke, jej z bytu zmizol dňa 03.01.2010 po návšteve C. X. a Š. E., ktorí prišli odpísať stav meračov. Uzavrel, že existenciu takejto „Dohody“ však žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, keď zdôraznil, že navyše vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.09.2017 už tvrdila, že nevie, ako sa jej niekto dostal do bytu, ale papier, na ktorom bola spísaná pôžička, jej zmizol. Navyiac z preberacieho protokolu podpísaného žalobkyňou vyvodil, že stavy meračov boli odpísané a preberací protokol bol spísaný dňa 11.02.2010. Zo všetkých listinných dôkazov založených do spisu tak žalobkyňou ako aj žalovaným dospel k jednoznačnému záveru, že sa jednalo o predaj bytu a nie o poskytnutie pôžičky. Konštatoval, že v čl. 1 ods. 1.1 Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 20.12.2009 je jasne uvedené, že sa jedná o prevod vlastníckeho práva k bytu č. XX, X. poschodie bytového domu Š. XX-XX, J.. V Zmluve o užívaní bytu zo dňa 16.03.2010 je uvedené, že vlastník bytu G.. I. B. prenecháva byt do bezplatného užívania žalobkyňi. To, že žalobkyňa nie je vlastníčkou bytu, vyvodil aj z oznámenia pre správcu zo dňa 07.04.2010, odstúpenia od zmluvy o užívaní bytu zo dňa 04.06.2010, rozhodnutia správy Katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 08.02.2010, potvrdení o úhrade kúpnej ceny zo dňa 24.02.2010, preberacieho protokolu zo dňa 11.02.2010. Vzal na zreteľ, že všetky tieto dokumenty boli žalobkyňou buď podpísané alebo boli jednoznačne v jej dispozičnej sfére, čo žalobkyňa v žiadnom zo svojich vyjadrení nespochybnila. Vzhľadom na tieto skutočnosti zaujal názor, že neobstojí tvrdenie žalobkyne, že nevedela, že nie je vlastníčkou predmetného bytu a toto sa dozvedela až dňa 17.03.2011. Ak uzavretie nejakých pôžičiek vo svojej výpovedi potvrdil svedok S. N., súd prvej inštancie nepovažoval jeho výpoveď za dôveryhodnú hlavne s poukazom na fakt, že sa jedná o syna žalobkyne a aj pre zjavný rozpor jeho výpovede s tvrdeniami žalobkyne. Zopakoval, že svedok S. N. vo svojej výpovedi uviedol, že on si požičiaval peniaze na riešenie svojich problémov od C. X. a Š. E. a že pôžičku na splatenie pôžičiek a nedoplatkov za vodu poskytol žalobkyňi G.. I. B., ktoré tvrdenie sa však podľa súdu prvej inštancie nezhoduje s tvrdením žalobkyne uvedenom v žalobe, podľa ktorého to bola žalobkyňa, ktorá si požičiavala od C. X. sumu 20.000,- eur, z toho 10.000,- eur mal požičať pre syna a 10.000,- eur malo byť na úhradu dlhov. Rovnako považoval za nepravdepodobnú skutočnosť, že by žalobkyňa natoľko dôverovala C. X., ktorého pred poskytnutím údajnej pôžičky podľa vlastných tvrdení vôbec nepoznala, že by podpisovala všetky dokumenty, ktoré jej predložil bez toho, aby si ich čo i len prezrela. Súd prvej inštancie nevykonal žalobkyňou navrhnutý výsluch svedka S. J., nakoľko skutkový stav mal za dostatočne zistený a preukázaný a tento návrh žalobkyne považoval za účelovú snahu predĺžiť súdne konanie, keď žalobkyňa nevedela uviesť adresu tohto svedka. Uviedol, že snaha žalobkyne umelo predĺžovať preskúmané konanie nasvedčuje aj prebiehajúce konanie pod sp. zn. 9C/78/2011, v ktorom v procesnom postavení žalobcu vystupuje žalovaný a v procesnom postavení žalovanej žalobkyňa a ktorého predmetom je vypratanie bytu, o vlastníctvo ktorého sa vedie preskúmaný spor a ktoré je prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. Konštatoval, že dôkazná povinnosť preukázať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti v konaní zaťažovala žalobkyňu. Žalobkyňa svoje vlastníctvo odvíjala od skutočností, že zmluva, ktorou previedla vlastníctvo k bytu, nie je platná, a teda v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má sú neplatné aj všetky ďalšie prevody nehnuteľnosti. Dospel k záveru, že túto skutočnosť však žalobkyňa v konaní nepreukázala.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. mája 2021 sp. zn. 4Co/53/2019 rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a zároveň žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd skonštatoval, že hodnoteniu vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nemožno vytknúť nelogickosť a tým nezákonnosť, ak dospel k záveru, že žalovaná v konaní, ktoré vydaniu preskúmaného rozhodnutia predchádzalo, nepreukázala uzatvorenie zmluvy o pôžičke s C. X. a neuzatvorenie zmluvy o prevode

vlastníckeho práva k bytu č. XX na Š. ul. č. XX v J. ako platného právneho úkonu so všetkými náležitosťami pokiaľ ide o jeho určitosť a zrozumiteľnosť a aj slobodu prejavu žalobkyne a jej vôľu uzavrieť právny úkon s takýmto obsahom. Pokiaľ ide o žalobkyňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka S. J. a s jeho nevykonaním súvisiacu jej odvolaciu námietku, odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že jeho výsluch ako dôkazný prostriedok žalobkyňa navrhla písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.10.2018, v ktorom uviedla, že jej nie je známa adresa jeho bydliska a nevie zabezpečiť jeho účasť na pojednávaní. Na pojednávaní konanom dňa 09.10.2018 súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým dokazovanie jeho výsluchom nepripustil. Odvolací súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke poukazuje na ust. § 197 ods. 1 CSP. Odvolací súd konštatuje, že písomné podanie žalobkyne doručené súdu prvej inštancie dňa 02.10.2018 zákonom požadované náležitosti na návrh na vypočutie svedka obsahovalo, avšak súd prvej inštancie bol oprávnený navrhnuté dokazovanie nepripustiť a nevykonať ho, ak vzhľadom na už dovtedy vykonané dokazovanie mal skutkový stav dostatočne zistený a navrhnuté dokazovanie považoval aj so zreteľom na zachovanie zásady hospodárnosti v civilnom sporovom konaní za nadbytočné, o čom aj vyhlásil riadne uznesenie na pojednávaní za prítomnosti právnych zástupcov oboch sporových strán a dôvod nevykonania tohto dôkazu výstižne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd (bod 24. tohto rozhodnutia).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd predmetné rozhodnutie zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, znemožňujúci žalobkyňu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, videli dovolatelia vo viacerých smeroch. Namietala, že konajúce súdy neposkytli zásadné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nezohľadnili pri rozhodovaní vo veci dôkazy ňou produkované, pričom tieto iba označili ako „irelevantné“ - vo vzťahu k listom doručovaným žalobkyňou p. B.; výpoveď sv. S. N. ako „nedôveryhodnú“ výlučne z dôvodu jeho príbuzenského pomeru k žalobkyňu, ďalej neodôvodnené odmietnutie vykonania navrhnutého dôkazu - výsluchu sv. J.Y., kde sa odôvodnenie obmedzilo len na konštatovanie o nadbytočnosti a účelovosti návrhu na takýto dôkaz. Opodstatnenosť návrhu vypočúť v konaní ako svedka S. J., videla žalobkyňa najmä z dôvodu, že viacerí svedkovia - p. Š. E. (na pojednávaní dňa 29.5.2018), p. S. N. - označili osobu S. J. ako osobu, ktorá by mala mať vedomosť o okolnostiach prevodu predmetného bytu na nadobúdateľa C. X.. Nedostatok v odôvodnení namietala v súvislosti so záverom o neunesení dôkazného bremena o tvrdení, že jej úmyslom bolo uzavrieť zmluvu o pôžičke a nie kúpnu zmluvu. Poukázala na to, že súdy opreli svoje rozhodnutie len o listiny o prevode vlastníctva bytu a o listiny s tým súvisiace. Dôkazy - listy žalobkyne p. B., predložené na podporu jej skutkových tvrdení, označili oba súdy za irelevantné, a to napriek tomu, že z nich je zrejmé, že žalobkyňa sa správala ako dlžník zo zmluvy o pôžičke a naopak, obsah týchto listov vylučuje vedomosť žalobkyne o prevode vlastníckeho práva k predmetnému bytu. Ďalej namietala, že za zásadnú námietku nepovažovali súdy ani to, že jej nebola poskytnutá suma vo výške ako je uvedená kúpna cena v kúpnej zmluve a za irelevantné považovali oba súdy rozpory vo výpovediach C. X. vo veci podpisu potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny žalobkyňou. Uvedené je obsahom trestného spisu, ktorý mali oba súdy pri svojom rozhodovaní k dispozícii.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril, pričom navrhol, aby dovolanie najvyšší súd zamietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

8. V danom prípade dovolateľka poukazovala na skutočnosti, že konanie je postihnuté vadou konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Vychádzajúc z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) najvyšší súd ustálil, že podľa názoru dovolateľky, k zásahu do jej práva na spravodlivý proces došlo postupom odvolacieho súdu vo viacerých smeroch. V prvom rade žalobkyňa poukazovala na fakt, že súd prvej inštancie zamietol výsluch svedka S. J., ktorý by mal mať vedomosť o okolnostiach prevodu predmetného bytu na nadobúdateľa C. X..

9. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmie byť neprímerané (IV. ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29.4.1993, II. ÚS 410/06).

10. V súlade s touto judikatúrou ústavného súdu Najvyšší súd SR ustálene rozhoduje (napr. vo veciach sp. zn. 4Cdo/100/2018, 5Cdo/202/2018, 7Cdo/205/2019). Vyslovil, že procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

11. Aj v preskúmvanej veci došlo k zásahu do práva dovolateľky na spravodlivý proces postupom súdov v základnom konaní tým, že nevykonali navrhovaný dôkaz - výsluchom svedka S. J. o okolnostiach prevodu predmetného bytu na nadobúdateľa C. X.. Žalobkyňa v priebehu celého základného konania tvrdila, že mala finančné problémy so spoločnosťou Pohotovosť a na jej žiadosť jej syn S. N. sprostredkoval stretnutie s C. X. a Š. E., ktorí jej mali ako zástupcovia spoločnosti G. poskytnúť pôžičku, pričom predmetný byt mal slúžiť iba ako záloh. O pôžičke peňazí poskytnutej C. X. S. Š. E. vypovedal aj svedok S. N. (č. l. 257) s tým, že o celej záležitosti má vedomosť aj S. J., pričom tohto svedka v súvislosti s predmetným bytom spomína vo svojej výpovedi aj Š. E. (č. l. 264).

12. Procesný postup súdov, ktorým odmietli vykonať žalobkyňou navrhovaný dôkaz - výsluch svedka S. J. s ohľadom na žalobkyňou uvádzané skutočnosti, mohlo mať vplyv na posúdenie skutkového stavu veci. Bolo povinnosťou súdu vykonať potrebné dokazovanie na účely dôsledného posúdenia tvrdení žalobkyne. S. N. vypovedal o svojich dlhoch (č. l. 257), tieto môžu súvisieť tiež s celou kauzou. Bude preto potrebné, aby uviedol, či dlhy, ktoré mal, boli aj vyplatené, kedy a komu. Z obsahu spisu nevyplýva, či sa súdy oboznámili s celým vyšetrovacím spisom (OR PZ Bratislava II ČVS: ORP-445/OEK-B2-2011), napriek tomu, že aj tento dôkaz žalobkyňa navrhovala vykonať. Porovnaním výpovedí jednotlivých svedkov vypočutých v trestnom konaní a konaní súdnom je možné posúdiť kvalifikovane ich hodnovernosť (aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú rozpornosť ohľadom potvrdenia z 24.2.2010, ktorého notárom overená kópia sa nachádza na č. l. 156 spisu, teda nie overený podpis žalobkyne, ako to uvádza súd prvej inštancie v rozsudku pod bodom 43.).

13. Odvolací súd (ani súd prvej inštancie) sa nevyporiadali dostatočne ani s korešpondenciou žalobkyne zasielanej I. B. (nachádzajúcej sa na č. l. 18-21). Odvolací súd uviedol v bode 37., že obsah týchto listov je irelevantný. Pokiaľ odvolací súd uzavrel, že motívom predaja bytu boli dlhy žalobkyne a jej syna, tento záver zatiaľ z vykonaného dokazovania celkom jednoznačne nevyplýva. Práve vykonanie dôkazov žiadaných žalobkyňou ho môže potvrdiť, ale aj vyvrátiť. V tejto súvislosti nemožno považovať napadnuté rozhodnutie krajského súdu za presvedčivé. Odvolací súd nemal dostatočný skutkový podklad na záver, ktorý zaujal. Ako je uvedené vyššie, niektoré dôkazy sú vo vzájomnom rozpore, čo odvolací súd prehliadol.

14. Dovolací súd na základe vyššie uvedených záverov napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP).

15. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). V ďalšom konaní je potrebné, aby odvolací súd prostredníctvom znaleckého dokazovania jednoznačne preukázal identickosť žalovaných pozemkov s časťou A-3 parcely č. XXXX, v katastrálnom území J., ktorá bola predmetom prídelenia právnym predchodcom žalobkyne. Rovnako je potrebné dôsledne dodržiavať ustanovenia CSP pri vykonávaní dokazovania, najmä pri dokazovaní listinami, keďže v predmetnej veci došlo k množstvu nejasností, rozporov a výhrad jednej z procesných strán. Dovolací súd upozorňuje aj na otázku naliehavého právneho záujmu oboch žalovaných, keďže vzhľadom k pomerom sú v rozličnej situácii.

16. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.